ab eis principiū oratiōis cōſtitui poſſe: quæ ꝓfecto dictio
nes ex omni genere atq; manerie octo partium orationis
cōmodiſſime ſumi poterunt. ubi adiectiuatiōes non tibi
cōmode ſuccedūt. Quod per plura uidere exēpla pulchre
iudicabis. Exemplū de nomine ꝓprio/in principio oratio
nis poſito. Brutꝰ quē in his litteris tibi cōmendo: cū mihi
ſit omniū amiciſſimꝰ/tum etiā maximis eſt uirtutibus or
natus. Exemplū de nomine appellatiuo. Homines enim
illos quos duplices eſſe cognoui: ut unū uerbis dicāt: ali
ud autem re ſentiant: niſi ipſi aliqua ꝓbabilis fortaſſe ratiōe
ad hanc fictionē compellantur: apud me ſemper parū ua/
lere debere conſtitui. Exēplū de uerbo actiuo. Amabo te
ſemper atq; ſummope diligam: quoniā tu omīa pro me li

duis conſtet & ipſe iocis. Eo enim pacto ut Plinius docet: Plinius
boni ad uirtutes alliciunt: mali a uitijs deterrent. Cum ho
die noſter ille theologorum ſimia in ioculariū patrum inci
diſſet: iamq; ſupra modū ſe iactaret: ad meq; conuerſus au
deret de theologicis ſubtiliſſimis uelle contendere. Quis
nā dixi O cucule noſter futurus eſt arbiter: ne diem inglo
rius terā! Percunctantibus qui aſtabant: plæriſq; bonis pa/
tribus: cur eū cuculun appellaſſem: fabulam ſatis iocoſam
dixi: Cuculus auſus eſt cū philomena uelle de cantu: mu/ De Cuculo
ſicaq; certare. Coacta illa in certamē deſcēdit: Aſinus dele & philoméa

Parum enim fuiſſet pręclaris naſci parentibus: niſi
illorum ſplendor augeretur. Et quanto eſt maio=
rum vita pręclarior: tāto poſteriorum ſecordia fla=
gitioſior. Cum Alexandro Macedoni ſodales ſæ=
pius dicerēt: tot et tanta tibi relinquet pater. Quid
prodeſt inquit ſi multa relinquantur nobis/cū ipſi
agamus nihil. Philippum Macedonū regem Ale=
xandri patrē: Theophraſtus & Plutarchus tradūt
non ſolum genere et dignitate regia: ſed etiam vir=
tute et moribus: maiorem cęteris regibus/ modera
tioremq; extitiſſe. Fuit tibi ſemper pręcipue curę: